

WERELD NATUUR FONDS

Wanneer we ons realiseren dat er rond de eeuw-wisseling, dus nagenoeg 75 jaren geleden, nog – bij schatting – 100.000 tijgers ronddoelden in de jungle, steppe of taiga van Zuid-Oost en Oost-Azië en dit aantal momenteel nog nauwelijks 5.000 stuks bedraagt, tengevolge van het opdringen van de mensen en de bandeloze jacht die op dit dier is gemaakt, dan huiveren we en voelen de bedreiging.

De bescherming van de natuur in het algemeen en van onderdelen van die natuur in het bijzonder is niet alleen een zaak van goede wil en inzet, maar het is duidelijk dat er voor het realiseren van die bescherming geld nodig is. Beperken we dit tot de tijger dan mag het niet verbazen dat meer dan een miljoen dollar dringend nodig is om natuurreservaten in India, Bangladesh, Nepal, Malaysië en Indonesië – waarin o.m. de tijger leeft, in te stellen en in stand te houden, zodat aan de bedreiging tenminste een halt toegeroepen kan worden en deze dieren zich weer kunnen vermeerderen.

Een ander voorbeeld van natuurbedreiging mag misschien evenzeer aanspreken. De industriële ontwikkeling van de stad Nakuru in Kenia vormde een groot gevaar voor een der grootste ter wereld voorkomende flamingo-kolonies. Op bepaalde tijden van het jaar houden zich aan het Nakuru-meer tot circa twee miljoen flamingo's op, die hun voedsel zoeken in het slik van het meer. Het gevaar van toenemende watervervuiling uit de stad zou de ondergang van dit flamingo-paradijs ten gevolge hebben, ware het niet dat binnen enkele maanden door daartoe geactiveerde kinderen en jongeren uit zeven landen een bedrag van meer dan drie miljoen Zwitserse franken bij elkaar werd gebracht, waardoor het bedreigde gebied kon worden aangekocht en de status van natuurreservaat kon worden verkregen, terwijl voorts een oplossing voor het watervervuilingsprobleem kon worden gevonden.

Dit zijn twee voorbeelden uit de vele projecten, die

het World Wildlife Fund zich ten doel stelt. Hoewel het WWF veel van zich laat horen, is er nog vaak de vraag: Wat doet het en hoe functioneert het?

Toen in december 1960 de Engelse bioloog en wijsgeer, Sir Julian Huxley, zich afvroeg of het niet de hoogste tijd was om op internationaal niveau fondsen voor natuurbehoud bijeen te gaan brengen, vormde zich in Engeland een werkgroep, waarvan o.m. Sir Julian Huxley, Guy Mountfort en Peter Scott deel uitmaakten. Dit was de directe aanleiding tot het stichten van het „World Wildlife Fund” met de doelstelling gelden bij elkaar te brengen die mondiaal nodig zijn om bescherming van bedreigde flora en fauna te realiseren. Z.K.H. Prins Bernhard werd bereid gevonden het Presidentschap van de internationale organisatie op zich te nemen, en van dat moment af werd snel voortgang gemaakt.

De ideële basis echter werd reeds in 1948 in Fontainebleau gelegd door vertegenwoordigers van een aantal regeringen en organisaties, die de Internationale Unie voor Natuurbescherming in het leven riepen, die in 1956 de naam kreeg van International Union for Conservation of Nature and Natural Resources (Internationale Unie voor het Behoud van de Natuur en de Natuurlijke Hulpbronnen), kortweg IUCN genoemd. De IUCN houdt zich, internationaal gericht, bezig met wetenschappelijk natuuronderzoek en steunt op de belangrijke deskundigen ter wereld op het gebied van natuurbescherming, die zitting hebben in deze Unie. Er bleek spoedig de noodzaak tot het verkrijgen van financiële middelen om plannen te verwezenlijken. Het World Wildlife Fund nu stelde zich ten doel deze middelen bij elkaar te brengen. Het WWF pretendeert niet een wetenschappelijke organisatie te zijn, ofschoon in bestuurlijk vlak, internationaal en nationaal gezien, professionele kennis van natuurbescherming ruim vertegenwoordigd is. Het is echter van belang te weten dat alle activiteit van het World Wildlife Fund steunt op de wetenschappelijke basis, die verschaft wordt door de zusterorganisatie, de I.U.C.N. Beide

organisaties zijn dan ook tezamen gevestigd in Morges, Zwitserland.

In de statuten van het World Wildlife Fund wordt het doel van de organisatie als volgt omschreven:

a) Fondsen te verzamelen, te beheren en uit te keren via daartoe geschikte internationale of nationale organisaties en personen voor het behoud van de fauna, flora, bossen, landschappen, wateren, bodem en andere natuurlijke hulpbronnen op de wereld, door middel van aankoop en beheer van land, onderzoek en inventarisatie, educatie op elk niveau, voorlichting en publiciteit, het coördineren van de inspanningen ten behoeve van het natuurbehoud, samenwerking met andere belanghebbende instanties en alle andere geëigende middelen.

b) De financiële noden van het natuurbehoud over de gehele wereld op lange termijn te bezien en daarbij te zoeken naar geschikte werkwijzen om aan deze behoefte tegemoet te komen, voor zover deze niet op andere wijze vervuld worden, en in het bijzonder een centrum te zijn voor de uitwisseling van informatie en ideeën voor de oplossing van financiële en administratieve problemen, die een gemeenschappelijke bron van zorg zijn voor de bij het natuurbehoud betrokken organisaties en personen.

c) Te helpen bij het ontwerpen, vervaardigen en beschikbaar stellen van materiaal voor tentoonstellingen, alsmede onderwijs in iedere mogelijke vorm en steun te verlenen aan acties bedoeld om de groei en de ontwikkeling van de mondiale natuurbeschermingsbeweging te bevorderen, alsook aan organisaties, die zich met hetzelfde doel in een of meer landen bezig houden.

d) De uitwisseling van studenten, deskundigen en andere personen, speciaal uit de minder ontwikkelde gebieden te financieren en conferenties, symposia, studiegroepen, lezingen, bijeenkomsten en discussies ten behoeve van het internationale natuurbehoud te bevorderen of er aan deel te nemen.

f) Land en andere eigendommen te verwerven, te schenken en te beheren, afdelingen en/of vertegenwoordigers te vestigen in Zwitserland of daarbuiten om met andere gelijk gerichte organisaties samen te werken of deze te ondersteunen en alle legale, financiële, commerciële en andere activiteiten, die met de boven omschreven doelstellingen in overeenstemming zijn, aan te moedigen.

In vrij snelle opeenvolging werden nationale afdelingen opgericht om in de afzonderlijke landen op de meest effectieve wijze gelden bijeen te brengen voor de ten doel gestelde internationale projecten. In de loop der tijd ontstonden in 25 landen zulke afdelingen, in W.W.F. kringen bekend als 'national appeals'. De nederlandse afdeling werd als 4e nationale afdeling in 1962 opgericht onder de naam „Wereld Natuur Fonds Nederland”, kortweg W.N.F. Daar een gedecentraliseerde opbouw van het W.N.F. dienstig is om doeltreffend te werken zijn plaatselijke of regionale comité's opgericht, in welk kader onder meer in Limburg een Comité werkzaam is.

Zoals eerder gesteld, is geld nodig om de vele natuurbeschermingsprojecten te financieren. Een van de middelen die het W.N.F. ten dienste staan deze gelden bij elkaar te brengen, is het werven van donateurs. Men kan donateur worden van het W.N.F. voor f 15,— per jaar, zij het dat een donatie aan het W.N.F. zich niet behoeft te beperken tot het minimum-bedrag van f 15,—. De donateurs worden over het werk van het World Wildlife Fund op de hoogte gehouden door middel van het goedverzorgde maandblad „Panda Nieuws”. Daarnaast staan andere uitgaven, (uiteraard tegen vergoeding) ter beschikking van de donateur, zoals het „World Wildlife Yearbook”, dat uitvoerige informatie verstrekt over de algehele W.W.F. activiteit internationaal gezien.

Anderzijds wordt ook gaarne de jeugd betrokken in het werk van het Wereld Natuur Fonds. Er is een jongerenorganisatie waarvan jongens en meisjes van 8 tot 18 jaar lid kunnen zijn. Deze jongerenorgani-

satie heet „World Wildlife Rangers”. Ook zij worden regelmatig ingelicht over het werk binnen en buiten de eigen organisatie door middel van de tweemaandelijks uitgave „Tam Tam”. Daarnaast wordt aan de jongeren eveneens gelegenheid tot deelname aan internationale jongerenkampen geboden en tevens kunnen zij het inmiddels zeer befaamde Rangerhandboek krijgen.

Van niet minder belang is de activiteit van de „Panda-winkeltjes”, waardoor een deel van de benodigde fondsen verkregen wordt. De „Panda-winkeltjes”, waarvan er een zestal in Limburg zijn, bieden een keur van geschenkartikelen, afgebeeld en beschreven in een kleurencatalogus verkrijgbaar bij de „Panda-winkeltjes”.

Welnu, het aantal donateurs van het Wereld Natuur Fonds Nederland was begin december 1974: 26.600, waarvan op dat tijdstip in Limburg slechts 517. Dit steekt wel zeer ongunstig af tegen het aantal donateurs in andere provincies. Dit is dan ook reden te meer een beroep te doen op de bevolking van Limburg, hun warm hart voor het werk van het Wereld Natuur Fonds te tonen. Het Wereld Natuur Fonds Nederland streeft momenteel naar 50.000 donateurs, hetgeen zou betekenen dat 3,7‰ (pro mille!) van de nederlandse bevolking het Wereld Natuur Fonds met een donatie zou steunen. Wil men in Limburg naar tenminste een equivalent van het landelijke gemiddelde streven, dan zou Limburg met een bevolking van 1.038.500 circa 3800 donateurs moeten hebben!!

Keren we nog even terug naar de internationale organisatie, dan is het belangrijk te weten dat sedert de oprichting van het World Wildlife Fund – bij de stand per ultimo 1974 – 1199 projecten, over de gehele wereld verspreid, zijn geregistreerd. Voor een groot deel daarvan zijn ruim 55 miljoen zwitserse frank ter beschikking gesteld. Over de procentuele verdeling van de beschikbare middelen voor de diverse projecten vermeldt het World Wildlife Fund Yearbook 1973-1974 dat in 1973 26,3‰ europese projecten betrof, voor Afrika 37,5‰, Azië 10,0‰,

Australazia 0,4‰, Oceanië 4,6‰ Noord- en Centraal-Amerika 1,1‰, Zuid-Amerika 2,1‰, terwijl 18,0‰ besteed werd aan algemeen internationale projecten.

Niet alle gelden van het Nederlandse Wereld Natuur Fonds zijn voor buitenlandse projecten bestemd. Sedert de oprichting is f 470.000,— besteed aan eigen nationale projecten, waaronder de 'Wadden Zee'. Het merendeel van de door W.N.F. Nederland verworven fondsen is echter bestemd voor projecten buiten de landsgrenzen.

Wanneer men het effect van het World Wildlife Fund sedert haar oprichting beziet, dan kan men constateren, dat voor het eerst in de geschiedenis van de internationale natuurbescherming de noden en de problemen centraal worden geregistreerd waardoor coördinatie en gerichte hulpverlening mogelijk zijn. De ervaring heeft geleerd, dat het World Wildlife Fund in vele gevallen een stimulans betekent en de realisatie van effectieve natuurbescherming bevordert, die men in het verleden nog voor onmogelijk had gehouden. In dit internationale vlak draagt het Wereld Natuur Fonds Nederland een grote steen bij.

Natuur is weliswaar „voor geen geld te koop”, maar het werk van het World Wildlife Fund zou onmogelijk zijn als dat geld ontbreekt. Het minste wat we kunnen doen is donateur worden van het 'Wereld Natuur Fonds Nederland'. Het kost U f 15,— per jaar (maar meer is erg welkom!). Een deel van dat geld komt de natuur in ons eigen land ten goede, maar het grotere deel wordt daar besteed waar de natuur-noden nog groter zijn.

Mocht U meer informatie wensen of het W.N.F. met Uw donatie willen steunen, dan kunt U zich wenden tot het Secretariaat van het Comité Limburg W.N.F., Stalbergweg 348, Venlo. (tel. 077 - 14637).

Wij mogen hopen dat Limburg met het aantal donateurs in de toekomst de overige provincies zal kunnen evenaren.

A. H. J. FAASSEN,
Voorzitter Comité Limburg
van het Wereld Natuur Fonds.